

Související předpisy:

§ 41 o. s. ř., – zákon č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru, – čl. VI Newyorské úmluvy, – čl. 5, čl. 6 Evropské úmluvy o mezinárodní obchodní arbitráži (č. 176/1964 Sb.)

§ 34*(Další postup po zrušení rozhodčího nálezu soudem)*

(1) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. a) nebo b), pokračuje k návrhu některé ze stran po právní moci rozsudku v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne. Věc již nelze projednat v rozhodčím řízení.

(2) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. c) až g), pokračuje se k návrhu některé ze stran v rozhodčím řízení na základě rozhodčí smlouvy. Nedohodnou-li se strany jinak, rozhodci zúčastnění na rozhodčím nálezu, který byl zrušen z důvodů uvedených v § 31 písm. c), jsou však z nového projednání a rozhodování vyloučeni. Nedohodnou-li se strany jinak, budou noví rozhodci jmenováni způsobem původně určeným v rozhodčí smlouvě nebo podpůrně podle ustanovení tohoto zákona.

Znění účinné do 31. 11. 2016

(1) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. a), b), g) nebo h), pokračuje k návrhu některé ze stran po právní moci rozsudku v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne. Věc již nelze projednat v rozhodčím řízení.

(2) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů uvedených v § 31 písm. c) až f) nebo i), pokračuje se k návrhu některé ze stran v rozhodčím řízení na základě rozhodčí smlouvy. Nedohodnou-li se strany jinak, rozhodci zúčastnění na rozhodčím nálezu, který byl zrušen z důvodů uvedených v § 31 písm. c), jsou však z nového projednání a rozhodování vyloučeni. Nedohodnou-li se strany jinak, budou noví rozhodci jmenováni způsobem původně určeným v rozhodčí smlouvě nebo podpůrně podle ustanovení tohoto zákona.

(3) Zruší-li soud rozhodčí nález vydaný ve sporu ze spotřebitelské smlouvy a v rozhodčím řízení vystupoval rozhodce zapsaný v seznamu rozhodců vedeném ministerstvem, doručí soud ministerstvu stejnopis takového pravomocného rozhodnutí.

K § 34

Předmětné ustanovení obsahuje úpravu postupu po zrušení rozhodčího nálezu. Ustanovení velmi úzce navazuje na § 31 z. r. ř., a každý z tam uvedených zrušovacích důvodů zařazuje do jedné ze dvou skupin. Pro tyto skupiny pak stanoví konkrétní postup – zjednodušeně lze uvést, že buď bude po zrušení rozhodčího nálezu moci ve věci samé rozhodnout soud (§ 34 odst. 1 z. r. ř.), nebo věc bude opět

projednána v rozhodčím řízení (§ 34 odst. 2 z. r. ř.), byť ne nutně před stejnými rozhodci nebo stálým rozhodčím soudem. Zrušení rozhodčího nálezu nicméně ještě neznamená, že znovu dojde k projednání věci samé, ať už před soudem, či v rozhodčím řízení. Aby k tomu došlo, je vždy třeba, aby to některá ze stran (tedy třeba i ta, vůči níž směřoval návrh na zrušení rozhodčího nálezu) navrhla.

Zákon výslovně nepamatuje na případy, kdy bude současně vedle sebe existovat více důvodů, pro které bude rozhodčí nález zrušen. Může se přitom stát, že bude dán zrušovací důvod podle § 31 písm. a) z. r. ř., pročez by ve věci samé měl podle § 34 odst. 1 z. r. ř. rozhodnout soud, a současně bude dán i důvod podle § 31 písm. c) z. r. ř., pročez by věc sama měla být podle § 34 odst. 2 z. r. ř. rozhodnuta v rozhodčím řízení.

Byl-li by některým z vícera zrušovacích důvodů důvod podle § 31 písm. a) nebo b) z. r. ř., lze bez dalšího uvést, že ve věci samé by měl rozhodovat soud, ať už jsou ostatní důvody pro zrušení rozhodčího nálezu jakékoli. Absentovala by totiž základní podmínka rozhodčího řízení: věc sama by nebyla projednatelná v rozhodčím řízení, případně by neexistovala platná rozhodčí smlouva, uzavřená v souladu s § 2 a § 3 z. r. ř. V případech, kdy bude existovat důvod pro zrušení rozhodčího nálezu nespádající pod § 31 písm. a) nebo b) z. r. ř., bude možné věc po zrušení rozhodčího nálezu projednat v rozhodčím řízení. (Pro úplnost nicméně odkazujeme na poznámku níže k řízením vedeným podle zákona o rozhodčím řízení účinného do 30. 11. 2016.)

S komentovaným ustanovením souvisí § 16 odst. 2 z. r. ř., jenž upravuje zachování účinků rozhodčí žaloby, budou-li žaloba nebo návrh na pokračování řízení podány příslušnému orgánu do 30 dnů ode dne pravomocného rozhodnutí o zrušení rozhodčího nálezu.

K odst. 1

Rozhodčí nález se zrušuje rozsudkem, zrušeným se stává poté, co předmětný rozsudek nabude právní moci. Komentované ustanovení míří právě na situace, kdy bylo o zrušení rozhodčího nálezu pravomocně rozhodnuto, a to konkrétně z důvodu, že:

- rozhodčí nález byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu [§ 31 písm. a) z. r. ř.], nebo
- rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná nebo byla zrušena anebo se na dohodnutou věc nevztahuje [§ 31 písm. b) z. r. ř.].

Jde o situace, kdy spor vůbec neměl být projednán v rozhodčím řízení, neboť pro to nebyly splněny podmínky.

Jestliže je zrušovací rozhodnutí založeno na některém z uvedených důvodů, obecný soud bude k návrhu některé ze stran pokračovat ve věci samé a věc rozhodne. Aby zůstaly zachovány účinky podané rozhodčí žaloby (takovým účinkem je zejména stavění promlčecích lhůt), je třeba, aby strana podala návrh na pokračování řízení do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o zrušení rozhodčího nálezu nabylo právní moci (§ 16 odst. 1 z. r. ř.). Neučiní-li tak strana, neznamená to, že přijde o možnost uplatnit svůj nárok před příslušným orgánem. Nicméně aby ho v takovém případě mohla uplatnit, bude muset podat novou žalobu, což může být problematické například právě s ohledem na běh promlčecí lhůty. Vzhledem k tomu, že nepodání

návrhu na pokračování v řízení by mohlo být vnímáno jako nesplnění podmínky „řádného pokračování v řízení“ stanovené v § 648 obč. zák. (a dříve v § 112 zák. č. 40/1964 Sb.), mohlo by to mít následek, že by promlčecí lhůty nikdy nepřestaly běžet [v usnesení NS 25 Cdo 1717/2006 se uvádí, že „na běh promlčecích lhůt vymezených v § 106 obč. zák. (Pozn. autora: zákon č. 40/1964 Sb.) nemá vliv okolnost, že stejný nárok u soudu byl dříve uplatněn v podáních, jež byla jako neprojectnatelná soudem odmítnuta. Z dikce § 112 obč. zák. (Pozn. autora: zákon č. 40/1964 Sb.) totiž jasně vyplývá, že účinek stavení běhu promlčecí doby má uplatnění práva u soudu pouze v případě, že v řízení se řádně pokračuje“].

Tím, že obecný soud bude pokračovat ve věci samé, se rozumí, že soud projedná rozhodčí žalobu, jako by byla podána přímo jemu. Soud se tedy bude zabývat svou příslušností, případnými vadami původní rozhodčí žaloby, provede přípravu jednání, dokazování, poskytne stranám (účastníkům řízení) potřebná poučení apod. Nicméně, je třeba zdůraznit, že soud k projednání věci a provádění souvisejících úkonů přistoupí pouze na návrh jedné ze stran, jak požaduje § 34 odst. 1 z. r. ř. Budou-li v tomto směru obě strany pasivní, soud věc neprojectná.

Nejvyšší soud dovodil (viz níže citované rozhodnutí NS 33 Cdo 384/2015), že návrh na pokračování ve věci samé se podává soudu, který rozhodoval o zrušení rozhodčího nálezu. To však podle Nejvyššího soudu nutně neznamená, že by právě takový soud měl ve věci bez dalšího meritorně rozhodnout: soud je povinen posuzovat svou příslušnost *ex officio* podle obecných pravidel příslušnosti a v případě negativního závěru o své příslušnosti věc postoupit příslušnému soudu postupem podle občanského soudního řádu.

K odst. 2

Platí, že ve všech případech neuvedených v § 34 odst. 1 se po zrušení rozhodčího nálezu pokračuje k návrhu některé strany v rozhodčím řízení.

§ 34 odst. 2 z. r. ř. obsahuje úpravu, která připouští, aby se na novém projednání sporu podíleli i ti rozhodci, jejichž nálezy byly zrušeny. To platí i pro případy, kdy byl rozhodčí nálezy zrušen proto, že se jeho vydání zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování nebo způsobilost být rozhodcem vůbec neměl; v případě tohoto zrušovacího důvodu si to však strany musí výslovně dohodnout. Může být pochopitelné, že strany dohodu právě o takovém obsahu uzavřou: mohou např. považovat za nejvhodnější, aby jejich spor rozhodl odborník, který v době, kdy spor rozhodoval poprvé, nebyl způsobilý vykonávat činnost rozhodce, avšak v době po vydání prvního (zrušeného) rozhodčího nálezu tuto způsobilost získal.

Při určování toho, kteří rozhodci budou po zrušení rozhodčího nálezu ve věci rozhodovat, se bude primárně postupovat tak, že se strany dohodnou na osobách rozhodců. Mohou se přitom dohodnout i na osobách, jejichž účast na vydání původního rozhodčího nálezu byla důvodem jeho zrušení ve smyslu § 31 písm. c) z. r. ř. Jestliže se strany nedohodnou, pak budou rozhodci určeni způsobem uvedeným v rozhodčí smlouvě. Jestliže to nebude možné, např. z důvodu, že rozhodčí smlouva obsahovala určení jediného rozhodce *ad hoc*, a to třeba právě rozhodce, kvůli němuž byl rozhodčí nálezy zrušen podle § 31 písm. c) z. r. ř., pak se bude postupovat

podpůrně podle zákona o rozhodčím řízení (v popsaném případě by totiž takový rozhodce mohl být jmenován pouze zvláštní dohodou stran).

Zákon nestanoví lhůtu, v níž by měl být po zrušení rozhodčího nálezu a odpovídajícím návrhu některé strany konstituován rozhodčí senát (příp. jmenován jediný rozhodce). Okamžik konstituování bude záležet na postupu stran, případně na obsahu pravidel, která si dohodly buď v rozhodčí smlouvě, nebo odkazem na řád stálého rozhodčího soudu, nebo pravidel přiložených k rozhodčí smlouvě.

Konstituovaný senát pak věc projedná znovu. Při novém projednání věci nemusí nutně být ignorovány výsledky dřívějšího řízení; strany se v návaznosti na výsledky provedení dokazování mohou dohodnout, že některá jejich tvrzení jsou nesporná apod. Opět je třeba zdůraznit, že **po zrušení rozhodčího nálezu nedojde k projednání věci v rozhodčím řízení „samovolně“, zákon o rozhodčím řízení vyžaduje, aby některá ze stran podala návrh na „pokračování“ v rozhodčím řízení.**

Ke znění účinnému do 30. 11. 2016

K odst. 1

V případě řízení vedených podle úpravy účinné do 30. 11. 2016 (viz komentář k přechodným ustanovením novely zákona o rozhodčím řízení provedené zákonem č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru) bude soud k návrhu některé ze stran pokračovat v řízení vedle výše popsaných případů také v situacích, kdy zruší rozhodčí nález proto, že

- rozhodce nebo stálý rozhodčí soud rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem [§ 31 písm. g) z. r. ř. ve znění do 30. 11. 2016], nebo
- rozhodčí smlouva týkající se sporů ze spotřebitelských smluv neobsahuje informace požadované v § 3 odst. 5 z. r. ř., popřípadě tyto informace jsou záměrně nebo v nezanedbatelném rozsahu neúplné, nepřesné nebo nepravdivé [§ 31 písm. h) z. r. ř. ve znění do 30. 11. 2016].

K odst. 3

Dnes již neúčinné ustanovení ukládá soudu povinnost doručit Ministerstvu spravedlnosti stejnopis pravomocného rozhodnutí o zrušení rozhodčího nálezu, jestliže platí, že dotčený nález byl vydán ve spotřebitelském sporu a že v rozhodčím řízení vystupoval rozhodce zapsaný v seznamu vedeném ministerstvem. Vedle pravomocného rozhodnutí soudu by mělo být zasláno i rozhodnutí soudu odvolacího a příp. i dovolacího; to platí za předpokladu, že taková rozhodnutí budou měnit prvostupňové rozhodnutí. Soudu není pro postup podle § 34 odst. 3 z. r. ř. stanovena žádná lhůta.

Předmětné ustanovení, které bylo ze zákona o rozhodčím řízení s účinností od 1. 12. 2016 (viz komentář k přechodným ustanovením novely zákona o rozhodčím řízení provedené zákonem č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru)

vypuštěno zákonem č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru, je v určitých případech stále použitelné. V komentáři k přechodným ustanovením zmíněného zákona dovozujeme, že budou-li soudy rozhodovat v řízení o zrušení rozhodčího nálezů vydaného podle právní úpravy účinné do 30. 11. 2016, budou postupovat podle zákona o rozhodčím řízení ve znění do 30. 11. 2016. V podrobnostech odkazujeme na příslušný komentář. S o hledem na uvedené by soudy rovněž měly aplikovat § 35 odst. 3 z. r. ř. Ministerstvo spravedlnosti ostatně nepřestává vést seznam rozhodců ani po 1. 12. 2016, tudíž dává smysl, aby mu soudy zasílaly související rozsudky.

Odstavec 3 komentovaného ustanovení zmiňuje rozhodce „vystupujícího v řízení“, nikoli rozhodce „vydavšího rozhodčí nález“. To znamená, že soud zašle ministerstvu stejnopis pravomocného rozhodnutí i tehdy, jestliže zrušený nález ze spotřebitelského sporu byl vydán rozhodcem nezapsaným na seznamu, pokud tento rozhodce v řízení nastoupil na místo jiného rozhodce, jenž v seznamu zapsán byl.

Vzhledem k tomu, jak je ustanovení formulováno, se lze domnívat, že tam, kde by ve spotřebitelském sporu nevystupoval rozhodce zapsaný v seznamu, by nebyla dána povinnost soudu postupovat podle § 34 odst. 3 z. r. ř.

Z judikatury:

1. V této souvislosti Nejvyšší soud zdůrazňuje, že důvod, pro který byl zrušen rozhodčí nález [potud, zda bude k návrhu některé ze stran pokračovat v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne soud (§ 34 odst. 1 zákona), nebo zda půjde o situaci předvídanou ustanovením § 34 odst. 2 zákona], je nepochybně významný z hlediska právní jistoty stran co do pravomoci rozhodců (nebo soudu) k dalšímu projednání a rozhodnutí věci po právní moci rozhodnutí o zrušení rozhodčího nálezů. Ačkoli z občanského soudního řádu ani ze zákona nelze dovést, že by důvod, pro který byl rozhodčí nález zrušen, musel být výslovně uveden ve výroku rozhodnutí soudu, který o žalobě o zrušení rozhodčího nálezů rozhodl, je z hlediska dalšího postupu předvídaného ustanovením § 34 zákona za účelem odstranění možných pochybností vhodné a žádoucí, aby výrok rozhodnutí soudu o zrušení rozhodčího nálezů obsahoval i to, zda k návrhu některé ze stran bude soud v jednání ve věci samé pokračovat a věc rozhodne, nebo zda rozhodčí smlouva zůstává v platnosti. **(NS 29 Odo 1222/2005)**
2. Ustanovení § 34 z. r. ř. upravuje další postup v případě, že soud vyhověl návrhu na zrušení rozhodčího nálezů podle § 31 z. r. ř. Tento další postup (podle odst. 1 nebo odst. 2) je závislý na důvodech, pro které byl rozhodčí nález zrušen. V případě § 34 odst. 1 z. r. ř. soud projedná a ve věci samé rozhodne spor dříve meritorně projednaný před rozhodci pouze k návrhu některé ze stran (slovy zákona pokračuje v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne). Označení, že soud k návrhu některé ze stran pokračuje v jednání ve věci samé, neznamená, že by bylo pokračováno v řízení zahájeném před rozhodcem, nýbrž dochází ke kombinaci dvou odlišných typů řízení; na soukromoprávní řízení vedené před rozhodcem navazuje veřejnoprávní řízení podle občanského soudního řádu, které má charakter samostatného – na předchozím rozhodčím řízení nezávislého – řízení. Návrh na zahájení (dle zákona pokračování) takového řízení je třeba koncipovat analogicky jako běžný návrh na zahájení řízení (§ 79 odst. 1 o. s. ř.), formálně však dochází k pokračování v řízení o zrušení rozhodčího nálezů. Proto je návrh na pokračování v jednání ve věci samé podáván u soudu, který rozhodoval o zrušení rozhodčího nálezů; u tohoto soudu se totiž nachází dosavadní spisový materiál a tento soud má – logicky

vzato – minimálně rámcové informace o projednávané věci z předchozího řízení o zrušení rozhodčího nálezu (srovnej Bělohávek Alexander J., *Zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů: komentář*, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1185 -1187). Ustanovení § 34 odst. 1 z. r. ř. sice svěčuje návrh na projednání věci do rukou soudu, který rozhodoval o zrušení rozhodčího nálezu, to však neznamená, že by právě tento soud měl ve věci bez dalšího meritorně rozhodnout. Nelze akceptovat názor konstruovaný žalovanou, že by soud rozhodoval v jakémsi režimu zákona o rozhodčím řízení; soudy již od podání žaloby na zrušení rozhodčího nálezu rozhodují v rámci standardního občanskoprávního řízení podle zásad a podmínek civilního řízení zakotvených v občanském soudním řádu. Zákon o rozhodčím řízení sice určuje, ve kterých záležitostech souvisejících s rozhodčím řízením rozhodují obecné soudy, a nutně musí obsahovat ustanovení, která budují přemostění mezi soukromoprávním řízením před rozhodci a veřejnoprávním řízením před obecným soudem, avšak v žádném případě nestanoví podmínky řízení před obecnými soudy (v daném případě místní, popř. věcnou příslušnost).

... Jinak řečeno i soud, který po zrušení rozhodčího nálezu z důvodů uvedených v § 31 písm. b/ z. r. ř. rozhoduje k návrhu některé ze stran ve věci samé, je povinen posuzovat svou příslušnost ex officio podle obecných pravidel příslušnosti, a v případě negativního závěru o své příslušnosti věc postoupit (v daném případě místně) příslušnému soudu postupem podle § 105 o. s. ř. Z uvedeného je zřejmé, že odvolací soud při výkladu § 34 odst. 1/ z. r. ř. pochybil, určil-li místní příslušnost výhradně na základě tohoto ustanovení bez přihlídnutí k obecným ustanovením občanského soudního řádu (§ 84 až 89a o. s. ř.). [NS 33 Cdo 384/2015]

Související ustanovení:

§ 2 – rozhodčí smlouva, § 3 – forma rozhodčí smlouvy, § 16 odst. 2 – vliv nedostatku pravomoci či zrušení rozhodčího nálezu na původní žalobu, § 31 až 33 – zrušení rozhodčího nálezu, § 35 – zastavení nařízeného výkonu rozhodčího nálezu

Související předpisy:

§ 648 obč. zák., – § 106, § 112 zák. č. 40/1964 Sb., – občanský soudní řád, – zákon č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru, – čl. VI Newyorské úmluvy

Související judikatura:

NS 25 Cdo 1717/2006

Z literatury:

BĚLOHLÁVEK, A. Rozhodcovská způsobilost a seznam rozhodců pro spotřebitelské spory po novele zákona o rozhodčím řízení. *Právní fórum*, 2012, č. 10, s. 442 a násl.

§ 35

(Zastavení nařízeného výkonu rozhodčího nálezu)

(1) I když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu⁵⁾ i tehdy, jestliže

- a) rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f),**
- b) strana, která musí mít zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno,**

c) ten, kdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, nebyl k tomu zmocněn a jeho jednání nebylo ani dodatečně schváleno.

(2) Je-li podán návrh podle odstavce 1, soud provádějící výkon rozhodčího nálezu řízení o výkon rozhodnutí přeruší a uloží povinnému, aby do 30 dnů podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Není-li v této lhůtě návrh podán, pokračuje soud v řízení o výkon rozhodčího nálezu.

(3) Je-li rozhodčí nález zrušen, mohou pak strany postupovat obdobně podle § 34.

⁵⁾ § 268 občanského soudního řádu.

Znění účinné do 31. 11. 2016

(1) I když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu⁵⁾ i tehdy, jestliže

- a) rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f),
- b) jsou důvody pro zrušení rozhodčího nálezu vydaného ve sporu ze spotřebitelské smlouvy podle § 31 písm. a) až f), h) nebo pokud jsou dány důvody podle § 31 písm. g) a rozhodčí nález neobsahuje poučení o právu podat návrh na jeho zrušení soudem,
- c) strana, která musí mít zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno,
- d) ten, kdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, nebyl k tomu zmocněn a jeho jednání nebylo ani dodatečně schváleno.

(2) Je-li podán návrh podle odstavce 1, soud provádějící výkon rozhodčího nálezu řízení o výkon rozhodnutí přeruší a uloží povinnému, aby do 30 dnů podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Není-li v této lhůtě návrh podán, pokračuje soud v řízení o výkon rozhodčího nálezu.

(3) Je-li rozhodčí nález zrušen, mohou pak strany postupovat obdobně podle § 34.

⁵⁾ § 268 občanského soudního řádu.

Z důvodové zprávy k zákonu č. 19/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony:

Navrhuje se vyjasnit vztah ustanovení § 35 a § 32, a to takovým způsobem, že postupovat v souladu s § 35 je možné bez ohledu na skutečnost, zda již uplynula lhůta 3 měsíců pro podání návrhu na zrušení rozhodčího nálezu.

K odst. 1

Předmětné ustanovení upravuje možnost strany podat návrh na zastavení výkonu rozhodnutí.

Pro podání návrhu není stanovena lhůta; použitá formulace „bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1 z. r. ř.“ umožňuje ve spojení s § 35 odst. 2 z. r. ř. **prolomit tříměsíční lhůtu** k podání návrhu na zrušení rozhodčího nálezu (podrobněji viz výklad k odstavci 2 komentovaného ustanovení).

Důvody, pro které lze podat návrh na zastavení výkonu rozhodnutí, lze rozčlenit do dvou kategorií, „obecné“ a „zvláštní“; toto rozdělení odpovídá dělení běžně užívanému právní teorií. Do obecné kategorie spadají důvody uvedené v § 268 o. s. ř., „zvláštní“ kategorii pak tvoří důvody uvedené v § 35 odst. 1 písm. a) až c) z. r. ř. Je-li dán nějaký důvod spadající do kterékoli z předmětných kategorií, může být podán návrh na zastavení řízení, nicméně u důvodů patřících do obecné kategorie může být výkon rozhodnutí zastaven i bez návrhu.

Do obecné kategorie spadají tyto důvody:

- výkon rozhodnutí (rozhodčího nálezu) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným,
- rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným,
- zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení,
- výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a § 322 o. s. ř. vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit,
- průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů,
- bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267 o. s. ř.),
- po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku,
- výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

O zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř. [výše v seznamu pod písmenem g) a h)] se rozhoduje zpravidla po předchozím jednání.

Pokud jde o zvláštní kategorii, výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na návrh. Soud se přitom nebude zabývat odůvodněností návrhu, bude totiž postupovat podle § 35 odst. 2 z. r. ř.: přeruší řízení a vyčká, zda bude podán návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Jestliže návrh bude podán a rozhodčí nález bude zrušen, soud vykonávací řízení zastaví.

Do zvláštní kategorie spadají následující případy:

- a) § 35 odst. 1 písm. a) z. r. ř. – rozhodčí nález byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému,
- b) § 35 odst. 1 písm. b) z. r. ř. – strana, která musí mít zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno,